

mig til det Mindretal, som har stillet Ændringsforslag om at bevare den Farvningsbestemmelse for Margarine, som i Øjeblikket er gældende. Jeg kan i et og alt, Ord til andet, slutte mig til den udmærkede Tale, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup lige har holdt, og jeg behøvede derfor ikke at have taget Ordet, men jeg vil gerne have Lov til at understrege et Par af de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte. Det ærede Medlem sagde med stor Kraft, at hvis man vedtager den nu af Flertallet foreslaaede Affattelse af Lovforslaget, sletter man en i Øjeblikket bestaaende Varebeskyttelse for det danske Smør uden at sætte noget i Stedet, og dette rummer efter min Mening en overordentlig stor Fare. Idet man fra Flertallets Side ganske lader haant om den Betænkelighed, som er udtalt fra Statskonsulent Sørensens Side, støtter man sit Ønske om at faa indført Farvning af Margarine udelukkende paa en enkelt anden Statskonsulents Udtalelser. Det er det, Flertallet, og det er det, den højtærede Minister gør. De begrundet Farvningsbestemmelsen udelukkende dermed, at Danmarks udsendte Statskonsulent i England har forandret Standpunkt i denne Sag — denne Mand, som ved tidligere Lejligheder, naar et Lovforslag om Margarine har ligget paa Tingets Bord, absolut har fraraadet at tillade Farvning af Margarine, men som nu har skiftet Standpunkt og udtaler, at han ikke kan se, at der er nogen Fare ved at gaa til denne Bestemmelse. Alene paa hans Erklæring støtter den højtærede Minister og Flertallet deres Tilslutning til denne Bestemmelse. Jeg tillader mig at spørge: hvilken Garanti har den højtærede Minister og det ærede Flertal indenfor Udvalget for, at den ene Statskonsulent ser rigtigere paa dette Spørgsmaal end den anden, hvilken Garanti har de for, at Hr. Faber i London ser mere nøgternt i denne Sag end Hr. Sørensen i Washington? Ligesom det ærede Medlem Hr. Pinstrup forstaaer jeg ikke, at man i dette høje Ting virkelig tør vove at træffe en Afgørelse i denne Sag, inden man har faaet en endelig Udtalelse fra Statskonsulent Sørensen om, hvormed han begrundet sin absolutte Modstand imod at gaa denne Vej. Thi det er ikke noget ganske almindeligt, vi her staaer overfor, det er maaske det danske Smørs Fremtid, vi her skal afgøre, hvorvidt det vedblivende kan bevare sit gode Renommé i Udlandet — og det forekommer i alt Fald mig, at Flertallet har taget sig denne Sag ganske overordentlig let. Det er og bliver et meget tungt Ansvar,

der kan falde tilbage paa de Mennesker, der afgør denne Sag uden at indhente alle de Oplysninger, som man overordentlig let vilde kunne indhente. Jeg vil derfor haabe, at det andet høje Ting, dersom dette høje Ting skulde vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger, vil kræve disse Oplysninger af Hr. Statskonsulent Sørensen, som nu kommer tilbage den 1. Marts, og som vil være i Stand til at give disse Oplysninger. Og jeg tillader mig at tvivle om, at det andet høje Ting vil vige tilbage for at sinke dette Lovforslags Vedtagelse en 8—14 Dage, naar det derved kan faa en udførlig Udtalelse fra denne Mand om, hvilke Erfaringer han har gjort.

Den anden Side af Sagen er den, at man herved vil forhindre, at Forbrugerne af Plantemargarine i Fremtiden er i Stand til at konstatere, om det virkelig er et rent Produkt, de køber. Det er nemlig det, Husmødrene i Øjeblikket har Adgang til; naar Plantemargarinen er ufarvet, kan de konstatere, om det er en ren og fin Vare, de faar, men i samme Øjeblik man giver Tilladelse til at farve denne Plantemargarine, er Husmødrene ganske ude af Stand til at afgøre, om det er et rent Produkt, eller det er et blandet Produkt, de køber. Jeg kan ikke forstaa, at vore Husmødre, som ellers er oplyste, paa dette Omraade kan se saa forskrækkelig fejl, at de ikke kan se, at den ufarvede Margarine netop er en Garanti for, at de faar et ordentligt Produkt; men, som jeg tillod mig at sige ved første Behandling af denne Sag, der vil meget snart komme den Dag, hvor man fra Husmødrenes Side vil kræve den ufarvede Margarine, og saa kan det ikke hjælpe noget, at de ærede Lovgivere her i dette høje Ting tænker paa at ville have den farvet, for saa bliver den ufarvet; i samme Nu, Husmødrene kræver det, kommer Fabrikanterne ganske simpelt til at bøje sig for dette Krav.

Jeg skal, idet jeg anser det for overordentlig betænkeligt at gaa til en Lovgivning, som giver Tilladelse til Farvning af Margarine, meget indtrængende henstille til dette høje Tings ærede Medlemmer at stemme for det af Mindretallet, det ærede Medlem Hr. Pinstrup og mig, stillede Ændringsforslag.

Jeg staaer ogsaa som Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 5 og skal henstille til ærede Medlemmer ligeledes at stemme for dette. Jeg gør det med den Motivering, at jeg finder, at i det Øjeblik, man gaar til en Lovgivning, som yder de danske Margarinefabrikker en meget betydelig Fordel, vil det være ganske urimeligt, om Staten ikke